

stemningskampagnen og det, hr. Frank Aaen siger i dag.

Formanden:

Inden vi nu kommer for langt, gør jeg Tinget opmærksom på, at spørgsmål om Amsterdam-traktaten var til debat i Folketinget i formiddags.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nej, jeg vil ikke undlade at bruge den sammenhæng, der er, for det, der er, er, at vi har et kæmpemæssigt flertal i Folketinget, de forenede partier. De har arbejdsgiverne, de har de fleste af medierne; de har gang på gang prøvet at sætte dagsordenen i de her afstemninger om EU-medlemskabet, og det gør de også denne gang. Det er Overdanmarks projekt, på samme måde som det her indgreb er Overdanmarks indgreb.

Hvorfor nåede parterne ikke selv til et resultat? Det gjorde de jo ikke, fordi arbejdsgiverne vidste med 100 pct. sikkerhed, at hvis de lod være med at åbne lommerne, ville regeringen gribe ind og opfylde det løfte, statsministeren havde givet på forhånd – det kan vi måske få bekræftet – om, at et indgreb ikke måtte koste en krone mere. Man vil ikke påføre arbejdsgiverne én krone i ekstra i omkostninger via lovgivning her i Folketinget.

Så må jeg sige til hr. Poul Erik Dyrland og andre: Hvis nu det er rigtigt, det, man antyder, at arbejderbefolkningen er så glade for det, der bliver lavet i dag, hvorfor kunne man så ikke diskutere og vedtage Enhedslistens forslag om, at man i stedet for at lovgive tog det, der ligger på bordet i dag, og oversendte det til parterne som en mæglingsskitse, hvorefter parterne kunne sende det til urafstemning, og så kunne man i urafstemningen se, om der var opbakning til tingene? Hvorfor kunne man ikke vedtage det? Det er jo meget interessant.

Hvorfor afviste man overhovedet at diskutere vores forslag om, at vi i stedet for, at vi skal stå her og skændes om, hvorvidt der er opbakning eller ikke opbakning, kunne sende det ud til en urafstemning? Det synes vi ville have været fair. Og hvis det er sådan, at de udtalelser, der er kommet lige nu, skal tages i den retning, vil jeg sige: Lad os så stoppe her. Lad os vedtage, at vi sender tingene til urafstemning, i stedet for at Folketinget dikterer.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg har et enkelt spørgsmål til hr. Frank Aaen: Hvis man nu fulgte den idé, den tankegang, som der ikke var tilslutning til – men lad os nu lege med tanken – ville hr. Frank Aaen så anbefale medlemmerne at stemme ja til forslaget?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Man kunne supplere spørgsmålet: Har hr. Frank Aaen nogen sinde stemt ja?

Hr. Frank Aaen er optaget af Overdanmark. Vi er nogle stykker, der er optaget af noget andet. Vi er optaget af, at med det supplement, der her er lavet, får mennesker, der går på arbejde hver dag, inden for det område, der her bliver grebet ind over for, 10 dage mere sammen med deres børn, når det er gennemført.

Kunne hr. Frank Aaen ikke give mig det citat, jeg må bruge, når vi nu bagefter i hverdagens Danmark møder de her mennesker? Kunne hr. Frank Aaen give mig det citat, der fortæller, hvordan jeg skal forklare, at Enhedslisten var imod den konkrete forbedring, de familier får? Indtil nu har jeg kunnet notere, at det er, fordi rammen ikke blev sprængt, og der var dét med Overdanmark. Hr. Møllers udsagn forholdt man sig i øvrigt ikke til. Men præcis hvad må jeg citere Enhedslisten for? For Enhedslisten stemmer jo imod en mærkbar forbedring for disse børn og deres forældre.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerens (S):

Jeg synes også, det interessante spørgsmål er: Her har vi et tillæg til en overenskomst, der er fornyet, der giver resultater til utrolig mange mennesker, altså et tillæg til, hvad man havde opnået tidligere.

Er hr. Frank Aaen ikke vidende om, at der ofte er fornyet overenskomster på det private arbejdsmarked, hvor der ikke har været tillæg til så mange mennesker, som man ser i den her situation? Tror hr. Frank Aaen ikke, at det er årsagen til, at så mange trods alt er tilfredse med det resultat, man har nået?

Så synes jeg også, at der er et andet spørgsmål, jeg godt ville knytte en kommentar til. Hr. Frank Aaen sagde, at man stemte om det samme i 1993 som i 1992, fordi Overdanmark ikke var tilfreds med resultatet. Det var jo ikke tilfældet, må jeg sige til hr. Frank Aaen. Man